

अति

ल्युट् । अतिप्रयत्नं । इति शब्दरत्नावली ॥ (आ-
धिक्यं । प्रकर्षः । प्रशंसा ।)

अतिशोभनः, त्रि, (अतिशोभते अति + शुभ +
कर्त्तरि ल्युट् ।) अतिप्रयशोभायुक्तः । अतिप्रशस्यः ।
श्रेष्ठः । इत्यमरः ॥

अतिसञ्जनं, स्त्री, (अतिप्रयेन सजनं दानं अति +
सृज् + भावे ल्युट्) अतिप्रयदानं । तत्पर्यायः ।
विलम्बः २ । इत्यमरः ॥ दानं । बधः । इति मेदिनी ॥
(विधुरां ज्वलनातिसर्जनात् ननु मां प्रपय प्रत्यु-
रन्तिकं ॥ इति कुमारसम्भवे ॥)

अतिसारः, पुं, (अतिप्रयेन मलं द्रवीकृत्य सरति
निःसारयति अति + सृ + व्याधिमत्स्यवलेखित
वक्तव्यमिति वार्तिकसूत्रेण कर्त्तरि घञ् षड्भिः
दीर्घश्च ।) बहुद्रवमलनिःसरणरोगः । तत्पर्यायः ।
अन्नगन्धिः २ उदरामयः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
अतिसारः ४ । इति वैद्यकं ॥ * ॥ तस्य निदानं ।

“गूर्जतिस्निग्धरूक्षोऽप्यद्रवस्थलातिश्रीतलैः ।
विरुद्धाध्यशनाजीर्णैर्विधमैश्चापि भोजनैः ॥
स्नेहाद्यैरित्युक्तैश्च मिथ्यायुक्तैर्विधैर्भयैः ।
श्लेष्माद्युत्पन्नमद्यातिपातैः साम्यरूपैर्यथैः ॥
जलाभिरमणैर्बर्गविधातैः क्षिमिदोषतः ।
नृणां भवत्यतीसारो लक्षणं तस्य वक्ष्यते” ॥

संप्राप्तिर्यथा,—

“संश्लेषायां धातुरभिं प्रवृद्धः
श्लेष्मिन्मिथो वायुनाथः प्रशुभ्रः ।
सरत्यतीवातिसारं तमाह-
व्याधिं घोरं बहुविधं तं वदन्ति ॥
एकैकशः सर्वशश्चापि दोषैः
श्लेष्मिन्मिथोः षष्ठ आमेन चोक्तः” ॥ * ॥

पूर्वरूपं यथा,—

“हृन्नाभिपायुदरकुक्षितोद-
गात्रावसादानिलसन्निरोधः ।
विट्सङ्ग आधानमथाविपाके
भविष्यतस्तस्य पुरःसराणि ॥”

इति माधवकरः ॥ अथ सामान्यातिसारस्य
चिकित्सासाह ।

“आमपक्वकर्म हिला नातिसारक्रिया यतः ।
अतोऽतिसारे सर्वस्निग्धमं पक्वञ्च लक्षयेत् ॥

क्रमशश्चिकित्सा । तत्रामपक्वयोर्लक्षणां ।

“संलक्षमानैर्दोषैस्तु न्यस्तमभ्यु निमज्जति ।
पुरीषं भृशदुर्गन्धिं पिच्छलं चामसञ्चितं ॥
यतान्येव तु लिङ्गानि विपरीतानि यस्य वै ।
लाघवञ्च विशेषेण तत्तु पक्वं विनिर्दिशेत् ॥
न च संयाह्यं दद्यात् पूर्वमामातिसारिणे ।
अकाले संग्रहीता हि विकारान् कुर्वते बहून् ॥
दण्डकालसकाधानग्रहयज्ञैर्भगन्दरान् ।
शोथं पायुनामयं श्लेष्मिन्मिथोऽपि भगन्दरान् ॥
डिम्बस्यः स्थविरस्थश्च वातपित्तात्मकश्च यः ।
क्षीणधातुबलस्यापि बद्धदोषोऽतिविश्रुतः ॥
आमोऽपि स्तम्भनोयः स्यात् पाचनान्मरणं भवेत् ।
लङ्घनमेतं सुक्ता न चान्यदस्तीह भेषजं बलिनः ।
समुदीर्यदोषनिचर्यं तत् पाचयते तथा श्रमयेत् ॥

अति

लङ्घनएव दोषदुःसहप्रिपासायां दोषपाकार्थं
मङ्गलविधिनाऽऽहतं योगचतुष्टयमाह,—

“धान्योदीच्यभृतं तोयं दध्यादाह्रातिसारिणे ।
ऋग्वेदभृशवेराभ्यां सुस्तपपटकेन वा ॥
सुस्तोदीच्यभृतं शीतं प्रदातव्यं पिपासवे ।
हितं लङ्घनमेवादी पूर्व्वरूपेऽतिसारिणः ॥
कार्थ्यं वानश्रनस्यान्ते प्रदवं लघुभोजनं ।
पथ्यादारुवचामुस्तैर्नागरातिविषान्वितैः ॥
आमातीसारनाशाय क्वाथमेभिः पिबेन्नरः ।
पथ्यादिक्वाथः ॥ * ॥

“पाठाहिष्णुजमोदीयापञ्चकोलाब्दजं रजः ।
उषाम्भूपीतं सहजं जयत्यामं समैन्धवं ॥”
पाठादिचूर्णं ॥ * ॥

“हरीतकीं सातिविषां हिङ्गु सौवर्चलां वचां ।
सैन्धवश्चापि संपिष्य पाययेदुष्णवारिणा ॥
आमातिसारं योगोऽयं पाचयित्वा विकित्सति ।
आमातिसारो योगेन यद्येतेन न शान्ति ॥
न तं योगश्रुतेनापि चिकित्सति चिकित्सकः ॥”
चिकित्सति अपनयति । हरीतक्यादिकल्कः ॥ * ॥
“वत्सकातिविषा विल्वमुस्तनालकजं भृतं ।
अतीसारं जयेत् सामं चिरजं रक्तशूलजित् ॥”
वत्सकादिक्वाथः ॥ * ॥

“शरगुरससंपिष्टं पक्वमामञ्च नागरं ।
आमातिसारशूलघ्नं दीपनं पाचनं परं ॥”
नागरस्य पुटपाकः कल्कश्च ॥ * ॥

“धान्यबालकविल्वाब्दनागरैः पाचितं जलं ।
आमशूलविवन्धुं पाचनं नित्यसेवितं ॥”
धान्यपक्वकं ॥ * ॥
“पित्तं धान्यचतुष्कान्तु शुग्णोत्पागाददन्ति हि ।
रक्तोऽपि पित्तसाधर्म्याद्धितं धान्यचतुष्टयं ॥”
धान्यचतुष्कं । इति आमातिसारस्य चिकित्सा ॥ * ॥
“सलोभ्रं धातकीविल्वं मुस्तास्मास्थिकलिङ्गकं ।
पिबेन्माहिषतक्रोगं पक्वातीसारनाशनं ॥”
लोभादिचूर्णं ॥ * ॥

“अम्बला धातकी लोभ्रं समङ्गा पञ्चकेशरं ।
मधुकारलुविल्वञ्च पक्वातीसारहा गणः ॥”
अरलुः श्लोणाकः । पाठादिर्गणः ॥ * ॥
“समङ्गा धातकीपुष्यं मञ्जिष्ठा लोभ्रएव च ।
शाल्मलीवेष्टको लोभ्रो दाडिमद्रुफललवौ ॥
आस्मास्थिमध्यं लोभ्रञ्च विल्वमथं प्रियङ्गु च ।
मधूकं भृङ्गवेरञ्च दीर्घन्तत्वगेव च ॥
चत्वार एते योगाः स्युः पक्वातिसारनाशनाः ।
ते योगा उपयोग्याः स्युः सत्तौद्रास्तुल्यलम्बुना ॥”
समङ्गात्र लज्जालुः । शाल्मलीवेष्टको मोचरसः ।
दाडिमस्य द्रुमफलयोस्त्वचौ । प्रियङ्गोर्नपुंसकत्वमत्र
फले वर्त्तमानत्वात् भृङ्गवेरमत्र शुग्णो । दीर्घन्तः
श्लोणाकः तस्य लवः । समङ्गादीनि चत्वारि चूर्णानि ॥
“कश्चटजम्बूदाडिमभृङ्गाटकपत्रविल्ववर्हिष्ठं । जल-
धरनागरसहितं गङ्गामपि वेगवाहिनीं रन्ध्यात् ॥”
कश्चटं चवराई शाकस्य भेदः । कश्चटादिमि-
श्रतुर्भिः पच्यन्ते सम्बध्यते । वर्हिष्ठं बालकं
गङ्गाधरक्वाथः ॥ * ॥

अति

“मोचरसमुस्तनागरपाठारलुधातकीकुसुमैः ।
चूर्णै मथितसमेतं रन्ध्याद्धि गङ्गाप्रवाहमपि ॥
अरलुः श्लोणाकः । मथितं निज्जलं दधि वस्त्रपूतं ।
गङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

“मुस्तावत्सकोजं मोचरसो विल्वधातकीलोभ्रं ।
गुडमथितसंप्रयुक्तं गङ्गामपि वेगवाहिनीं रन्ध्यात् ॥”
द्वितीयं गङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥

“मुस्तारलुकुश्टोभिर्धातकीलोभ्रबालकैः ।
विल्वमोचरसाभ्याश्च पाठेन्द्रयववत्सकैः ॥
आमवीजसमङ्गातिविषायुक्तैर्विचूर्णितैः ।
मधुतुल्यलपानीयपीतैर्नश्येत् प्रवाहिकां ॥
सर्वोऽतिसारा ग्रहणी प्रशमं याति वेगतः ।
दृढगङ्गाधरं चूर्णं रन्ध्याद्गीर्वाणवाहिनीं ॥”
समङ्गा लज्जालुः । दृढगङ्गाधरचूर्णं ॥ * ॥
अङ्गोत्सुलकल्कः तदुलपयसा समान्द्रिकः पीतः ।
सेतुरिव वारिवेगं भटिति रन्ध्यादतोसारं ॥
अङ्गोत्सुलकः ॥ * ॥

“कुटजत्वग्बलामात्रं श्लेष्मिन्नेरे पचेत् भिषक् ।
पादशेषं भृतं नीत्वा वस्त्रपूतं पुनः पचेत् ॥
लज्जालुर्धातकी विल्वं पाठा मोचरसस्तथा ।
मुक्तं प्रतिविषा चैव चूर्णान्येषां पलं पलं ॥
निक्षिप्य विपचेत्तावत् यावत् दर्बो प्रलिप्यते ।
जलेन क्वागदुग्धेन पीतो मण्डेन वा जयेत् ॥
घोरान् सर्वान्गतीसारान् नानावर्णान् सवेदनान् ।
अष्टगदरं समस्तञ्च तथाशांति प्रवाहिकां ॥”
कुटजावलेहः ॥ * ॥

“क्षुत्वालबालं सुहृष्टं पिष्टेरामलकैर्भिषक् ।
आर्द्रकस्य रसेनाशु पूरयेन्नाभिमण्डलं ॥
नदीवेगोपमं घोरं प्रवृद्धं दुर्द्धरं नृणां ।
सद्योऽतिसारमजयं नाशयत्येष योगराट् ॥
पाठा पिष्टा च गोदध्ना तथा रुध्र्यलग्नजा ।
अतीसारं व्यथादाहयुक्तं हन्यदरे हृता ॥ * ॥
अथ वातातिसारस्य लक्षणं ।

“अरुणं फेनिलं रूक्षमल्पमल्पं सुजम्बुजः ।
श्लेष्मदामं सरक्कृष्टं मासतेनातिसार्यते ॥
अरुणमीषद्रक्तं श्लेष्मत् पुरीषं । सरक्कृष्टं
शब्दो गुदे । तत्साहचर्यात् रगपि गुद एव
बोद्धव्यः ॥ * ॥ तस्य चिकित्सा ।

“वचा चातिविषा मुक्तं वीजापि कुटजस्य च ।
श्रेष्ठः कषाय एतेषां वातातिसारशान्तये ॥ * ॥
अथ पित्तातीसारस्य लक्षणं ।

“पित्तात् पीतं श्लेष्मदक्तं दुर्गन्धि हरितं द्रुतं ।
गुदपाकटषामूर्च्छां दाहयुक्तं प्रवचते ॥ * ॥
तस्य चिकित्सा ।

“विल्वप्रकथवाभोदबालकातिविषाघातः ।
कषायो हन्यतीसारं सामं पित्तसमुद्भवं ॥
विल्वादिकषायः ॥ * ॥

“रसाङ्गनं सातिविधं कुटजस्य पलं लवचं ।
धातकीभृङ्गवेरश्च पाययेत्तदुल्लाम्बुना ॥
निहन्ति मधुना पीतं पित्तातीसारमुत्पन्नं ।
अभिं सन्दीपयत्येतत् शूलमाशु निवारयेत् ॥
रसाङ्गनादिचूर्णं ॥ * ॥ अथ पित्तातिसारभेदस्य